

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **Ing. J. P.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Milanem Dvořákem
sídlem Starostrašnická 199/42, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2023, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla námitky žalobce proti rozhodnutí ze dne 30. 10. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí potvrdila. Prvostupňovým Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen správní orgán I. stupně“) podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění od 1. 10. 2023, (dál jen „zákon o důchodovém pojištění ve znění od 1. 10. 2023“) přiznala žalobci od 14. 10. 2023 starobní důchod ve výši 18 251 Kč a rozhodla, že výplata starobního důchodu přiznaného od 14. 10. 2023 žalobci nenáleží.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že v jeho věci bylo provedeno krácení procentní výměry důchodu dle zákona o důchodovém pojištění ve znění od 1. 10. 2023, čímž došlo k porušení zásady legitimního očekávání. Před rozhodnutím o jeho žádosti byl správním orgánem opakovaně informován, že se na jeho žádost budou vztahovat podmínky zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 30. 9. 2023. V době podání žádosti dne 29. 5. 2023 nebylo zřejmé, kdy zákon č. 270/2023 Sb., kterým se mění zákon o důchodovém pojištění, bude přijat, natož vejde v platnost a účinnost, neboť legislativní proces byl zcela na počátku, první čtení návrhu zákona proběhlo až dne 9. 6. 2023, tedy poté, co si žalobce stanovil datum přiznání důchodu (ke dni 14. 10. 2023), nemohl tak kalkulovat se změnou právní úpravy.
3. Správní orgán I. stupně o žádosti rozhodl více než měsíc po uplynutí zákonem stanovené 90denní lhůty, pokud by však rozhodl v zákonné lhůtě, vztahovaly by se na žalobce podmínky dle zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 30. 9. 2023, neboť k platnosti a účinnosti jeho změny došlo až po marném uplynutí této 90denní lhůty k rozhodnutí o žádosti. Žalobce nesouhlasil s názorem žalované, že zvolené datum přiznání důchodu musí spadat do období do 30. 9. 2023, není totiž jasné, jak by pak žalovaná rozhodla, pokud by rozhodnutí vydala v zákonné lhůtě. Dle názoru žalované by totiž o žádosti musela rozhodnout dle dosud neúčinného zákona.
4. Dále namítal, že v jeho případě došlo k porušení zásady dobré správy. O možnosti požádat o změnu požadovaného data přiznání důchodu se poprvé dozvěděl až z reakce MPSV na stížnost pro nečinnost ze dne 15. 1. 2024. Žalobci se tak nedostalo poučení o možnosti požádat o změnu požadovaného data přiznání důchodu, a to ani při sepisu žádosti na pracovišti PSSZ, ani v žádném správním rozhodnutí, ačkoliv změna požadovaného data přiznání důchodu by představovala nejjednodušší řešení, a proto by ji žalobce preferoval.
5. Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně nevypořádala s námitkami žalobce, že žádost o předčasný důchod podával za podmínek, které mu správní orgán I. stupně sdělil dopisem ze dne 21. 3. 2022, a zároveň že správní orgán I. stupně nerozhodl v zákonné lhůtě. Odůvodnění tak nesplňuje podmínky § 68 odst. 3 správního řádu.
6. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované uhradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná uvedla, že v řízení platí zásada dispozitivity, zásada legitimního očekávání nemohla být z její strany porušena, neboť stejně tak jako žalobce nemohl kalkulovat se změnou právní úpravy, nemohla s ní kalkulovat ani žalovaná. Postup při krácení procentní výměry důchodu žalobce pak neovlivnila nečinnost správního orgánu spočívající ve vydání rozhodnutí po zákonné lhůtě, nýbrž sám žalobce, neboť v žádosti požadoval přiznání starobního důchodu před dosažením důchodového věku od 14. 10. 2023. Žalovaná pak stanovené datum nemohla nijak ovlivnit nebo dokonce měnit. Co

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

se týče namítaného nevypořádání se s námitkou nevydání rozhodnutí v zákonné lhůtě, žalovaná se s takovou námitkou nemohla vypořádat, neboť ji žalobce v námitkách ani neuplatnil.

8. K namítanému porušení zásady dobré správy žalovaná uvedla, že řízení ve věci žalobce je ovládáno zásadou dispozitivity, žalobci není možné vnutit dávkové plnění, ani za něj rozhodovat, zda žádost o dávku důchodového pojištění uplatní, nebo o jakou dávku požádá. Stejně tak je pouze na žalobci určení data, od kdy požaduje přiznání dávky, a žalobce nemůže

od žalované očekávat, že bude dopředu tušit žalobcův záměr změnit toto datum, nebo snad dokonce k takové změně nabádat. Užití § 86 odst. 4 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. závisí pouze na vůli účastníka. Jestliže tedy žalobce projevil vůli přiznat starobní důchod od konkrétního data, žalovaná byla povinna na jedné straně zcela respektovat jeho projev vůle, na straně druhé ale taktéž zcela respektovat platnou zákonnou úpravu právě ke dni, od něhož žalobce přiznání starobního důchodu požadoval. Žalobce měl možnost se na žalovanou obrátit s dotazem ohledně určení data přiznání dávky důchodového pojištění, to však dle spisové dokumentace neučinil.

9. Navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Replika žalobce

10. Žalobce upozornil, že pokud správní orgán I. stupně nevydal prvostupňové rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě, zjevně to ovlivnilo postup při krácení procentní výměry žalobcova důchodu. Zákonem stanovená 90denní lhůta pro vydání rozhodnutí skončila dne 6. 9. 2023, zákon č. 270/2023 Sb. pak vstoupil v platnost až 7. 9. 2023 a účinnosti nabyl dne 1. 10. 2023. Až do konce stanovené lhůty tak nebyl zákon č. 270/2023 Sb. ani platný, ke krácení procentní výměry žalobcova důchodu tak mělo dojít za podmínek zákona o důchodovém pojištění ve znění do 30. 9. 2023, bez ohledu na to, že žalobce požadoval přiznat předčasné starobní důchod od 14. 10. 2023. Upozornil také na to, že se dopisem ze dne 15. 9. 2023 dotazoval na stav řízení, neobdržel však žádnou odpověď.
11. Dále nesouhlasil s tvrzením, že v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí nenamítal nevydání rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Tuto námitku zmínil v doplnění ze dne 4. 12. 2023. Pokud se tak žalovaná s touto námitkou nevypořádala, zatížila své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Stejně tak tato námitka byla zcela opomenuta ze strany MPSV, od žalované ani MPSV se mu rovněž nedostalo omluvy za nedodržení lhůty.
12. Připomněl, že určení data odchodu do předčasného důchodu mělo své opodstatnění, od prvopočátku pak bylo zřejmé, že odchod do předčasného důchodu plánuje dle předpisů platných v době podání žádosti. Nepopírá, že žalovaná nemůže tušit záměr změnit toto datum nebo dokonce k takovému kroku nabádat, ze své praxe by však měla být schopna posoudit, zda by pro žadatele nebylo vhodnější upravit datum odchodu do důchodu, a to v souvislosti se zásadou dobré správy, jejíž součástí je i princip vstřícnosti. Je povinností správního orgánu poučit účastníka řízení o jeho právech a povinnostech, žalovaná však žalobce o možnosti změny data nijak neinformovala, neinformovala ho ani o možnosti vzít žádost zpět, žalobce byl o tom informován až ze strany MPSV.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

13. Nesouhlasil s tím, že by žalovaná měla postupovat podle právní úpravy ke dni, od něhož žadatel přiznání starobního důchodu požaduje, ad absurdum by to totiž mohlo vést k nesmyslným průtahům v rozhodování o žádostech. Obecně by bylo vstřícným krokem při změně legislativní úpravy upozornit účastníka řízení na možné administrativní kroky, kterými by mohl reagovat na změnu podmínek řízení.
14. Žalobce se domníval, že podnikl dostatečné kroky k dosažení informací, a není pravda, že by byl v tomto ohledu neaktivní. Podání žaloby považuje za jeden z posledních kroků, který mu právní předpisy umožňují, dodal, že ani o této možnosti jej žalovaná nepoučila.

V. Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 8. 6. 2023 žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku (tj. předčasný starobní důchod) s požadovaným datem přiznání 14. 10. 2023.
16. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 30. 10. 2023 byl žalobci podle § 31 zákona o důchodovém pojištění ve znění od 1. 10. 2023, od data 14. 10. 2023 přiznan starobní důchod ve výši 18 251 Kč s tím, že výplata starobního důchodu přiznaného od 14. 10. 2023 nenáleží. Správní orgán I. stupně v odůvodnění provedl výpočet procentní výměry ke dni vzniku nároku na důchod.
17. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal dne 9. 11. 2023 námitky, a to konkrétně co do výše přiznaného starobního důchodu. Žalobce podal žádost ke dni 29. 5. 2023 dle obdržených podmínek, dle provedeného informativního výpočtu výše přiznaného starobního důchodu nesouhlasí a činí 19 625 Kč. Žádal proto o přepočtení přiznané částky dle podmínek, které mu byly zaslány, a to včetně valorizací přiznaných v roce 2023, což mu bylo potvrzeno při podání žádosti.
18. Napadeným rozhodnutím ze dne 7. 12. 2023 žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění podrobně rozepsala výpočet starobního důchodu, dle kontroly provedeného výpočtu bylo zjištěno, že veškeré doby pojištění a vyměřovací základy byly žalobci zhodnoceny zcela v souladu s doloženými a dostupnými doklady o době pojištění, potvrdila správnost výpočtu správního orgánu I. stupně, bylo postupováno dle právní úpravy účinné od 1. 10. 2023, námitky jsou nedůvodné.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání.
21. Podle § 36 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění do 30. 9. 2023 *výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 31, se stanoví podle § 34 odst. 1*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

s tím, že tato výše se snižuje za každých i započatých 90 kalendářních dnů z doby ode dne, od kterého se přiznává starobní důchod, do dosažení důchodového věku o a) 0,9 % výpočtového základu za období prvních 360 kalendářních dnů, b) 1,2 % výpočtového základu za období od 361. kalendářního dne do 720. kalendářního dne, c) 1,5 % výpočtového základu za období od 721. kalendářního dne; výše procentní výměry po tomto snížení však nesmí být nižší, než je částka uvedená v § 33 odst. 2 věty třetí.

22. Podle § 36 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění od 1. 10. 2023 výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 31, se stanoví podle § 34 odst. 1 s tím, že tato výše se snižuje za každých i započatých 90 kalendářních dnů z doby ode dne, od kterého se přiznává starobní důchod, do dosažení důchodového věku o 1,5 % výpočtového základu; výše procentní výměry po tomto snížení však nesmí být nižší, než je částka uvedená v § 33 odst. 2 věty třetí.
23. Podle § 31 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění (ve znění účinném do 30. 9. 2023 i od 1. 10. 2023) starobní důchod podle odstavce 1 se přiznává nejdříve ode dne podání žádosti o přiznání tohoto důchodu. Za den vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 se považuje den, od něhož je tento důchod přiznán.
24. Podle čl. II odst. 1 zákona č. 270/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „novela č. 270/2023 Sb.“) o nárocích na důchody, které vznikly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a o nichž nebylo do tohoto dne pravomocně rozhodnuto, a o přiznání, odnětí nebo změně výše těchto důchodů za dobu před tímto dnem, i když o nich již bylo pravomocně rozhodnuto, se rozhodne podle právních předpisů účinných před tímto dnem.
25. Předmětem sporu je otázka, zda žalovaná postupovala správně, když na případ žalobce aplikovala právní úpravu zákona o důchodovém pojištění ve znění od 1. 10. 2023, tedy ve znění novely č. 270/2023 Sb. Žalobce podal žádost o předčasný starobní důchod dne 8. 6. 2023, správní orgán I. stupně o ní však rozhodl až po uplynutí zákonem stanovené 90denní lhůty k rozhodnutí, a to dne 30. 10. 2023. V průběhu správního řízení došlo k přijetí novely č. 270/2023 Sb., která vešla v platnost dne 7. 9. 2023 a v účinnost dne 1. 10. 2023. To mělo za následek snížení výše starobního důchodu oproti předchozí právní úpravě účinné do 30. 9. 2023, neboť novelizací došlo ke zpřísnění stanovení výše procentní výměry starobního důchodu.
26. Změny právní úpravy v průběhu správního řízení je třeba řešit na základě intertemporálních norem nových právních předpisů. Není-li jich, pak je třeba postupovat dle obvyklých intertemporálních pravidel (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2018, č. j. 10 As 136/2018-67).
27. Novela č. 270/2023 Sb. takovou intertemporální normu upravuje, a to ve svém čl. II. odst. 1, dle kterého se o nárocích na důchody, které vznikly přede dnem nabytí účinnosti novely a o nichž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, rozhodne podle právních předpisů účinných před tímto dnem. Pokud by tedy nárok na předčasný starobní důchod vznikl přede dnem 1. 10. 2023, což je den nabytí účinnosti nové právní úpravy, měla žalovaná postupovat podle staré právní úpravy. Pokud však nárok vznikl později, měla žalovaná a contrario postupovat podle nové právní úpravy.
28. Okamžik vzniku nároku na předčasný starobní důchod je upraven v § 31 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění (stejnou úpravu obsahuje znění do 30. 9. 2023 i znění od 1. 10. 2023), podle tohoto ustanovení se za den vzniku nároku považuje den, od něhož je důchod přiznán. Na rozdíl od řádného starobního důchodu totiž nárok na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

předčasný starobní důchod nevzniká objektivně splněním podmínek, ale subjektivně, a to až dnem, od něhož je předčasný starobní důchod přiznán na základě vůle vyjádřené v podobě žádosti. Zároveň k tomuto datu musí být splněny všechny zákonné podmínky pro vznik nároku.

29. Den vzniku nároku je odvozen ode dne, jenž žalobce v žádosti uvedl jako požadovaný den přiznání předčasného starobního důchodu. Vzhledem k tomu, že žalobce jako požadované datum přiznání uvedl den 14. 10. 2023, v případě předčasného starobního důchodu se tak za den vzniku nároku považuje právě den 14. 10. 2023. S ohledem na to, že novelizace zákona o důchodovém pojištění nabyla účinnosti již 1. 10. 2023, musela žalovaná na základě výše zmíněných intertemporálních pravidel postupovat podle nové právní úpravy, tedy podle zákona o důchodovém pojištění ve znění od 1. 10. 2023, což také učinila. Nárok žalobce totiž nevznikl za účinnosti právní úpravy účinné do 30. 9. 2023 a podle přechodných ustanovení tedy nemohl být podle této původní právní úpravy posuzován, musela být aplikována nová právní úprava účinná od 1. 10. 2023.
30. Soud proto shledal, že žalovaná postupovala co do volby právní úpravy, a tedy i výpočtu procentní výměry důchodu v souladu se zákonem. Zároveň tento svůj v napadeném rozhodnutí podrobně odůvodnila a podložila příslušnými ustanoveními právních předpisů, rozhodnutí tak není nepřezkoumatelné.
31. Žalobce měl možnost po oznámení rozhodnutí požádat ve lhůtě 30 dnů o změnu data přiznání důchodu, a to podle § 86 odst. 4 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce namítal, že o této možnosti nebyl žalovanou poučen, ta však v tomto směru neměla poučovací povinnost, neboť se nejedná o řádný opravný prostředek, ale o zvláštní reformační postup (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 8. 2020, č. j. 33 Ad 8/2019-26, kde soud též konstatoval: „Dále je třeba podotknout, že právní úprava přiznávání důchodů ze systému důchodového pojištění je konstruována tak, že samotná volba data přiznání starobního důchodu je na pojištěnci, nikoliv na žalované, přičemž jde o obligatorní náležitost žádosti o přiznání důchodu. V případě, že pojištěnec splní podmínky vzniku nároku na důchodovou dávku, je žalovaná povinná vycházet z jím zvoleného data přiznání důchodu.“)
32. Žalobce namítal, že žalovaná rozhodla v rozporu se zásadou legitimního očekávání, neboť správní orgány jej před vydáním prvostupňového rozhodnutí opakovaně informovaly, že se na jeho žádost budou vztahovat podmínky zákona o důchodovém pojištění ve znění do 30. 9. 2023. K tomu soud konstatuje, že různé neformální informace podané zaměstnanci žalované jsou sice projevem dobré správy, nemají však žádnou právní závaznost a netvoří podklady napadeného rozhodnutí, to samé platí o informativní výpočtu důchodu kalkulačkou na eportálu ČSSZ, kdy i ze samotného názvu vyplývá, že má pouze informativní povahu. Z tohoto důvodu soud k důkazu neprováděl informativní výpočet důchodu ze dne 8. 11. 2024 z eportálu ČSSZ a informativní dopis ČSSZ ze dne 21. 3. 2022, které navíc jsou součástí správního spisu. Právní relevanci má až samotné rozhodnutí o přiznání předčasného starobního důchodu a jeho podklady. Žalovaná pak nepochybně, pokud se při rozhodování řídila platnou právní úpravou ke dni vzniku nároku, v opačném případě by totiž postupovala protizákonně, což by naopak vedlo k závažnému porušení zásady legality a právní jistoty.

33. Soud připouští, že žalobce ke dni podání žádosti určité očekávání mít mohl, změna právní úpravy byla poměrně rychlá (novela zákona o důchodovém pojištění byla vládou předložena poslanecké sněmovně dne 25. 5. 2023, platnost nabyla již 7. 9. 2023). Rovněž legisvakancí lhůta, jejímž smyslem je umožnit adresátům předpisu seznámit se s jeho obsahem, byla relativně krátká (novela v relevantní části nabyla účinnosti dne 1. 10. 2023). Postup žalované způsobený reakcí na přijatou změnu právní úpravy však nelze považovat za nepřipustně retroaktivní, neboť se jedná o retroaktivitu nepravou, která je v této oblasti zásadně přípustná. Zároveň se nejednalo o takový zásah do očekávání žalobce, který by bylo možné hodnotit jako nepřiměřený či protiústavní (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 9. 2024, č. j. 34 Ad 4/2024-30). Žalobce ke dni podání žádosti nedisponoval již nabytým právem, jednalo se o budoucího příjemce důchodu, jeho míra očekávání tak byla nižší. Je též třeba zdůraznit, že ke změně právní úpravy došlo ještě předtím, než žalobci vznikl subjektivní veřejnoprávní nárok na předčasný důchod. Žalobce se tak mohl ještě před tímto okamžikem rozhodnout, zda akceptuje podmínky pro předčasný důchod nastavené změnou právní úpravy (ty jsou ve srovnání s předcházející úpravou restriktivnější). Z těchto důvodů soud k důkazu neprováděl detail historie tisku týkající se novely zákona č. 270/2023 Sb.
34. K problematice „zklamaných očekávání“ se ve vztahu k dávkám důchodového pojištění vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 17. 1. 2024, sp. zn. Pl. ÚS 30/23 (ve věci snížení valorizace důchodů): *v souvislosti s případnými změnami v právní úpravě důchodového pojištění zákonodárce musí brát na zřetel čl. 30 odst. 1 Listiny, který zakotvuje základní právo na přiměřené hmotné zabezpečení. Jde o tzv. sociální právo, přičemž jeho konkrétní podobu určí zákon (čl. 30 odst. 3 Listiny), a také se lze tohoto práva domáhat pouze v mezích tohoto prováděcího zákona (čl. 41 odst. 1 Listiny). (...) Skutečnost, že uvedená práva vyplývají z čl. 30 odst. 1 Listiny, však samozřejmě neznamená, že by zákonodárce nemohl důchodové dávky do budoucna snížit či změnit podmínky vzniku nároku na důchod“ (bod 143). „Ústavní příkaz k ochraně důvěry v právo dopadá na právní předpisy upravující vedle samotné výše důchodů, i věk odchodu do důchodu či sazbu důchodového pojištění. ... Zcela obecně lze konstatovat, že z uvedeného hlediska má zákonodárce širší prostor tam, kde zasahuje do postavení pojištěnců jakožto budoucích příjemců důchodů. Naopak na zásah do důchodových plnění již přiznaných důchodů lze klást podstatně vyšší požadavky. V prvním případě totiž dotčené subjekty nedisponují konkrétními právy, ale pouze zákonem založeným očekáváním, že v budoucnu získají důchod“ (bod 145). „Při posuzování ústavnosti je rovněž třeba vzít v úvahu, že oblast důchodového zabezpečení představuje značně specifickou materii, kdy dochází k napětí mezi legitimním očekáváním (a zájmem) příjemců důchodů na straně jedné a veřejným zájmem na právní úpravě, která by odpovídala aktuálním společenským poměrům a ekonomické situaci státu, s ohledem na něž se již jednotlivec nemůže spoléhat na „neměnnost“ právního řádu.“ (bod 163).*
35. Soud se dále zabýval tím, zda vydání prvostupňového rozhodnutí po zákonem stanovené lhůtě 90 dnů zakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.
36. Lhůta k vydání rozhodnutí je lhůtou pořádkovou, je stanovena v zájmu efektivity řízení a její samotné nedodržení tak nelze považovat za podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Nedodržení lhůty k vydání rozhodnutí proto nemá vliv na jeho zákonnost a nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 As 295/2018-37 nebo ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-47). S ohledem na to nemůže být ani

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí, pokud se žalovaná výslovně nevypořádala s příslušnou námitkou žalobce uplatněnou v doplnění námitek.

37. Pokud žalobce měl za to, že zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí byla správním orgánem I. stupně, resp. žalovanou překročena, měl možnost se po uplynutí zákonné lhůty k vydání rozhodnutí domáhat ochrany před nečinností podle § 80 správního řádu, popř. žalobou. Této možnosti ale žalobce nevyužil a žalovaná následně ve věci rozhodla, a to dle právní úpravy účinné ke dni vzniku nároku, neboť správně postupovala v souladu s intertemporálními pravidly nové právní úpravy. Soud proto ani v tomto případě neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí. Není rozhodné, že žalobce až po vydání napadeného rozhodnutí vznesl dne 7. 1. 2024 stížnost na nečinnost žalované, kterou zaslal Ministerstvu práce a sociálních věcí; soud proto tuto stížnost ze dne 7. 1. 2024, ani reakci MPSV ze dne 15. 1. 2024 neprováděl k důkazu.
38. Z hlediska přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí není ani rozhodné, že žalobce dne 5. 2. 2024 podal žádost o odstranění tvrdosti zákona a s tím spojenou žádost o prominutí zmeškání úkonu, o které žalovaná dle svého vyjádření dosud nerozhodla. Soud tak tuto žádost ze dne 5. 2. 2024 neprováděl k důkazu.
39. Na základě shora uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. prosince 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.